Wzbudzenia kulombowskie – narzędzie do badania struktury jąder atomowych

- 1. Detektory *PPAC* w eksperymentach wzbudzeń kulombowskich.
- 2. Program GOSIA:
 - proces wzbudzenia
 - proces rozpadu

Identyfikacja jądra pocisku/tarczy na podstawie różnicy czasu przelotu

- CHICO: układ 20 detektorów PPAC (Parallel-Plate Avalanche Counter lawinowe detektory gazowe): $12^{\circ} < \theta < 85^{\circ}$ i $95^{\circ} < \theta < 168^{\circ}$; 280° w kącie φ ; $\Delta \theta = 1^{\circ}$, $\Delta \varphi = 9^{\circ}$
- Zaprojektowany dla układu Gammasphere @ ANL.
- Średnica komory: 36 cm; odległość tarcza-detektor: 15 cm.
- Czasowa zdolność rozdzielcza: 500 ps.

PPAC: anoda (folia polipropylenowa+Al) + katoda (zestaw elektrod)

M. W. Simon et al., NIM A 452 (2000) 205

Wzbudzenie kulombowskie ¹⁷⁸Hf jonami wiązki ¹³⁶Xe o energii 650 MeV

- Energia 650 MeV jest energią bezpieczną (spełniającą kryterium Cline'a) gdy kąt rozproszenia jąder pocisków jest mniejszy niż 53°.
- Rejestracji obu partnerów reakcji pod kątami "do przodu".
- Interpretacja kinematyki rozproszenia oparta tylko na informacji geometrycznej nie jest jednoznaczna (nie jest możliwa poprawna rekonstrukcja prędkości obu partnerów reakcji).

Wykres kąta rejestracji cząstki w funkcji kąta detekcji drugiego partnera reakcji.

Z lewej: zmierzone dwuwymiarowe widmo.

Z prawej: interpretacja danych doświadczalnych.

Kinematyka reakcji: ¹³⁶Xe + ¹⁷⁸Hf

(1): $\theta^{Xe} = 53^{\circ}$ $\theta^{Hf} = 45^{\circ}$

Kinematyka reakcji: ¹³⁶Xe + ¹⁷⁸Hf

(1): $\theta^{Xe} = 53^{\circ}$ $\theta^{Hf} = 45^{\circ}$ (2): $\theta^{Xe} = 43^{\circ}$ $\theta^{Hf} = 53^{\circ}$

Kinematyka reakcji: ¹³⁶Xe + ¹⁷⁸Hf

(1): $\theta^{Xe} = 53^{\circ}$ $\theta^{Hf} = 45^{\circ}$ (2): $\theta^{Xe} = 43^{\circ}$ $\theta^{Hf} = 53^{\circ}$ (3): $\theta^{Xe} = 30^{\circ}$ $\theta^{Hf} = 64^{\circ}$

Wzbudzenie kulombowskie ¹⁷⁸Hf jonami wiązki ¹³⁶Xe o energii 650 MeV

- Do identyfikacji partnerów reakcji wykorzystano dobrą czasową zdolność rozdzielczą detektorów PPAC.
- Mierzono czas między sygnałami z anod naprzeciwległych detektorów cząstek w CHICO, czyli różnicę czasu przelotu obu partnerów reakcji po rozproszeniu.
- Informacja ta w połączeniu z pomiarem kąta rozproszenia jednej z cząstek pozwala na jednoznaczną identyfikację jąder pocisku/tarczy i tym samym prawidłową rekonstrukcję zdarzenia.

Wykres czasu detekcji cząstek w naprzeciwległych detektorach w funkcji kąta rejestracji jednej z cząstek.

Z lewej: zmierzone dwuwymiarowe widmo.

Z prawej: interpretacja danych doświadczalnych.

P. J. Napiorkowski PhD thesis

Kąt cząstki

CHICO2 @ CARIBU (californium Rare Isotope Breeder Upgrade): wzbudzenia kulombowskie jąder egzotycznych w ANL

Wzbudzenia kulombowskie: IUAC New Delhi

- ⁵⁸Ni → ^{120,122,124}Te (~ 0.15 mg/cm² thickness) @ 175MeV
 - Rozproszone jądra pocisku i tarczy rejestrowane w detektorach **PPAC**.
 - Zakres kątowy: $\vartheta_{lab} = 15^{\circ} 45^{\circ}$
 - PPAC: 20 segmentów, $\Delta \Phi = 18^{\circ}$.
 - Promieniowanie γ rejestrowane przez **4 detektory Ge typu** *clover* zamontowanymi pod kątami $\vartheta_{\nu} \sim 135^{\circ}$ względem kierunku

θ_γ ~ 135° względem kierunku padania wiązki.

 Promieniowanie γ rejestrowane w koincydencji czasowej z rozproszonymi jądrami pocisku/tarczy. W detektorach PPAC ustawionych w kątach przednich względem kierunku wiązki rejestrowane są zarówno rozproszone jądra pocisku (Ni) jak i tarczy (Te).

Analiza: M. Saxena

Eksperyment wzbudzenia kulombowskiego bez detektora cząstek...

- Brak możliwości wykonania korekty Dopplerowskiej energii kwantów gamma emitowanych w locie.
- Pomiary przy użyciu "grubej tarczy" → czasy życia stanów wzbudzonych długie w porównaniu z czasem hamowania.
- Silnie asymetryczna, odwrotna kinematyka reakcji → wzbudzenia głównie na drodze jednostopniowej.

Adapted from: M. Zielińska ISOLDE Coulex School, 27 January 2016

L. Coquard et al., PRC 80 (2009) 061304

Układy pomiarowe w eksperymentach wzbudzeń kulombowskich

Identyfikacja partnerów reakcji

- pomiar kąta rozproszenia
 - i energii w detektorach Si
- pomiar różnicy czasu przelotu (PPAC)

wiązki stabilne:

- Różniczkowy przekrój czynny
 - segmentowane detektory cząstek
 - > detekcja jąder pocisku i/lub tarczy
 - →40°< θ_{CM} < 175° (¹⁸²Hg + ¹¹²Cd ; MINIBALL@ISOLDE)
 → 110°< θ_{CM} < 170° (³²S + ¹¹⁰Cd ; ŚLCJ UW)
- > Identyfikacja stanów wzbudzonych
 - Detektory Ge (HPGe)
 - duża energetyczna zdolność rozdzielcza (few keV)
- korekta Dopplerowska
 - segmentowane detektory cząstek
 - segmentowane detektory Ge

> warunek trigera

 koincydencje cząstka-γ: prawidłowy opis wzbudzenia, różniczkowy przekrój czynny, redukcja tła zdarzeń przypadkowych.

Adapted from: W. Korten Euroschool Leuven, https://www.euroschoolonexoticbeams.be/site/files/2009_Korten_Lecture_Part_3.ppt

Wyniki eksperymentalne

Do wyznaczenia z pomiaru:

- Wektory prędkości partnerów reakcji.
- Korekta przesuniętych Dopplerowsko energii emitowanych kwantów γ.
- Identyfikacja rejestrowanych przejść γ w jądrze tarczy/pocisku.
- Pomiar promieniowania γ w funkcji kąta rozproszenia cząstki (parametru zderzenia).
- Wyznaczenie bezwględnych przekrojów czynnych na wzbudzenie danego stanu jądrowego na podstawie zmierzonych intensywności przejść γ (→ normalizacja do znanego B(E2) jądra tarczy / pocisku).
- Wyznaczenie poszczególnych zredukowanych elementów macierzowych przejść elektromagnetycznych ze zmierzonych intensywności przejść γ → GOSIA

Spodziewane / możliwe wyniki:

- Obserwacja (nowych) stanów wzbudzonych.
- B(E2) i B(M1) pomiędzy stanami wzbudzonymi, również B(E λ) dla λ > 2.
- Znaki i wartości momentów kwadrupolowych stanów wzbudzonych.
- Znaki i wartości członów interferencyjnych (względne znaki elementów macierzowych).

Adapted from: W. Korten Euroschool Leuven, September 2009 https://www.euroschoolonexoticbeams.be/site/files/2009_Korten_Lecture_Part_3.ppt

Program Kanałów Sprzężonych z Minimalizacją Najmniejszych Kwadratów

- Dla zadanego schematu poziomów jądrowych program GOSIA pozwala na dopasowanie zestawu elementów macierzowych do zmierzonych intensywności przejść γ, uwzględniając także inne dostępne dane spektroskopowe charakteryzujące badane jądro.
- Dla określonej kinematyki rozproszenia (zdefiniowanej poprzez geometrię detektorów)

i dla danego zestawu **elementów macierzowych** rozwiązywany jest metodami numerycznymi układ sprzężonych równań różniczkowych na **amplitudy wzbudzeń**, wyliczana jest **populacja** stanów oraz **intensywności przejść promieniowania** γ.

- Wyliczone intensywności porównuje się ze zmierzonymi w eksperymencie.
- Dodatkowo bada się zgodność innych eksperymentalnych danych spektroskopowych.

dane spektroskopowe

I) Proces wzbudzenie jądra atomowego:

- 1) Przybliżenie półklasyczne i oddziaływanie czysto elektromagnetyczne
 - rozbieżność pomiędzy przybliżeniem półklasycznym a ściśle kwantowymi rachunkami rozpraszania ~ 1/ η (max. 5% gdy η~30).
- 2) Ruch po klasycznych trajektoriach hiperbolicznych
 - symetryzacja trajektorii w celu uwzględnienia wpływu przekazu energii rozpraszanej cząstki na jej tor.
- 3) Wirtualne wzbudzenia nieobserwowanych stanów jądrowych
 - Wzbudzenia E1 poprzez gigantyczny rezonans dipolowy GDR wysoko leżących stanów jądrowych
 - → korekta kwadrupolowej części oddziaływania (wykład 4 i 5, slajd 24)
- 4) Wzbudzenie oddziaływujących jąder tarczy/pocisku
 - Oddziaływanie monopol-multipol w rozwinięciu potencjału oddziaływania w szereg multipolowy dla jądra tarczy lub pocisku.

(oddziaływanie kulombowskie **monopolu** jądra powodującego wzbudzenie z **multipolem** badanego jądra \rightarrow wykład 3)

→ wpływ związany z oddziaływaniem multipol-multipol zaniedbywalnie mały (~0.5%)

- 5) Uwzględnienie rozmiarów detektorów cząstek i wpływu hamowania wiązki w tarczy:
 - Całkowanie numeryczne po energiach pocisku i kącie bryłowym pokrywanym przez detektor cząstek

Adapted from: W. Korten Euroschool Leuven, https://www.euroschoolonexoticbeams.be/site/files/2009_Korten_Lecture_Part_3.ppt

Przykład:

Proces wzbudzenia w GOSI

 $2_{2}^{+} \rightarrow 2_{1}^{+}$: przejście miesznae E2/M1, przejścia E2 dominują w procesie wzbudzenia, M1 istotne w procesie rozpadu

Adapted from: W. Korten Euroschool Leuven, https://www.euroschoolonexoticbeams.be/site/files/2009_Korten_Lecture_Part_3.ppt

II) Proces rozpadu:

- Promieniowanie γ nie jest emitowane w sposób izotropowy ze wzbudzonego jądra atomowego.
- Do opisania <u>rozkładów kątowych promieniowania γ</u> istotna jest znajomość <u>multipolowości</u> przejścia γ oraz <u>polaryzacji jądra</u> po procesie wzbudzenia.
- Polaryzację jądra atomowego opisuje tzw. tensor statystyczny ρ_{kκ} (tensor polaryzacji), wyznaczany na etapie liczenia procesu wzbudzenia jądra atomowego → informacja o prawdopodobieństwach wzbudzenia i populacji podstanów magnetycznych.

II) Proces rozpadu – układ odniesienia

Osie układu, w którym liczymy amplitudy wzbudzeń, (tensor statystyczny) zależne od trajektorii:

rozkłady kątowe promieniowania γ muszą być wyznaczone w niezależnym od kąta rozproszenia układzie laboratoryjnym:

II) Proces rozpadu

4) W wyliczanym rozkładzie kątowym promieniowania γ uwzględnia się również:

wpływ związany z rozpadem wyżej położonych stanów jądrowych wzbudzonych w procesie rozpraszania kulombowskiego na populację stanu końcowego (cascade deexcitation feeding)
szczególnie istotne w przypadku wzbudzeń wielostopniowych

K. Alder & A. Winther 1975, Chapt. III.4

II) Proces rozpadu:

5) Inne zjawiska wpływające na rozkład kątowy promieniowania γ:

efekt jądrowej deorientacji*

związany z oddziaływaniem momentu magnetycznego jądra z elektronami przechodzącymi na niższe dostępne powłoki w wybitym z tarczy, silnie zjonizowanym atomie \rightarrow czas, w którym zachodzą przejścia między powłokami elektronowymi ~ ps podobnie jak czasy życia stanów jądrowych \rightarrow depolaryzacje jądrowych stanów wzbudzonych przed emisją kwantu γ \rightarrow rozmycie rozkładów kątowych promieniowania γ.

- Korekta rozkładu kątowego związana z efektami relatywistycznymi: eksperymenty z wiązkami ciężkich jonów, przy użyciu cienkich tarcz prędkości jąder odrzutu ~ 10% c.
- Skończone rozmiary detektorów γ → współczynniki rozmycia rozkładu kątowego.
- Zjawisko konwersji wewnętrznej.

• R. Brenn, H. Spehl, A. Weckherlin, H. Doubt, G. Van Middelkoop - Z. Phys. A281:219 (1977)

Proces rozpadu w GOSI

Czasy życia, współczynniki rozgałęzień i współczynniki zmieszania z niezależnych pomiarów bardzo pomocne w wielowymiarowej analizie.

Adapted from: W. Korten Euroschool Leuven, https://www.euroschoolonexoticbeams.be/site/files/2009_Korten_Lecture_Part_3.ppt

¹⁰⁰Mo Levels (continued)

